

en meget gammel og indviklet Historie. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem sigtede til, naar han talte om at faa en Lov ophævet; jeg antager, han sigtede til Loven af 30. November 1857 om Beskyttelse af de til Københavns Vandværker hørende Værker, Anlæg, Beholdere m. m. Men denne Lov fastslaar jo ikke Københavns Kommunes Ejendomsret til Utterslev Mose; denne er fastslaaet allerede paa et saa tidligt Tidspunkt som ved en Højesteretsdom af 1766. Ganske vist har der været mangfoldige Stridigheder med Hensyn til Retten til Græsning og Retten til at skære Tørv, Siv og meget andet, og der har været mangfoldige Kommissioner med Hensyn til Fastsættelsen af Grænserne, hvor man har nedrammet Pæle, gravet Sten ned o. s. v., og der saa er blevet flyttet om paa det, saa man har faaet nye Stridigheder; men bortset herfra har Københavns Ejendomsret til selve Mosen mig bekendt aldrig været bestridt, i alt Fald ikke af nogen, der var kyndig i den Sag, siden 1766, da det blev fastslaaet, at København var Ejer af selve Utterslev Mose eller Søborg Sø. Men det siger sig selv, at den Ret, Københavns Kommune har og maa have til at sikre sig, at de Vandarealer, den ejer, og som heller ingen, saa vidt mig bekendt, vil bestride dens Ejendomsret til, beskyttes mod Forurening ved Tilløb eller paa anden Maade, den Ret kan man ikke tage fra den. Jeg tror derfor ikke, man kommer nogen Vej ved at rejse det Spørgsmaal paa ny. I hvert Fald tør jeg ikke stille i Udsigt, at jeg skulde være det ærede Medlem behjælpede at skaffe Lodsejerne omkring Søen Ret til at benytte det Vandareal, som Københavns Kommune ubestridt er i Besiddelse af, og som antagelig heller ikke det ærede Medlem tænker sig skulde kunne tages fra den. Naar det ærede Medlem henviste til, at den tidligere Borgmester Øllgaard i et Foredrag havde omtalt de Vanskeligheder, som Byer ofte have haft ved at faa deres Vandværksanlæg til at gaa, og havde ment, at man maaske kunde faa nogle Statsembeds-mænd, der skulde være til Tjeneste i den Henseende, kunne vi jo gerne overveje det Spørgsmaal. Men jeg har det Indtryk, at man ikke for Tiden er særlig ivrig for at ansætte nye Statsembeds-mænd.

Det ærede Medlem for Aarhus søndre Valgkreds (Samuelson) omtalte et Andragende om Tilskud til Herberg for Hjemløse i Aarhus. Jeg har megen Sympati for det Arbejde, der gøres der; men i Aarhus, hvor vi i saa stor Udstrækning maa stryge Tilskud til Foreninger og Institutioner af lignende Art, har jeg ment, at man ikke kunde gøre

sig noget stort Haab om at faa optaget nye Bevillinger. Jeg skal være villig til at drøfte med Finansudvalget, om man tør indlade sig paa at optage nye Bevillinger. Men jeg har desværre maattet foreslaa mange Nedsættelser af Tilskud, som jeg i og for sig sætter megen Pris paa, og tør derfor ikke haabe, at det vil kunne lykkes samtidig dermed at faa optaget nye Bevillinger. Jeg skal dog som sagt gerne forhandle med det kommende Finansudvalg derom.

De Spørgsmaal, som have været fremdragne vedrørende Fagskolen o. s. v., og som ogsaa det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) i Aftes var inde paa, har jeg haft Lejlighed til at omtale, og jeg skal derfor ikke vende tilbage til dem. Jeg skal kun gøre en enkelt Bemærkning, som det ærede Medlem gav Anledning til, idet han gerne vilde have at vide, hvad Meningens var med min Tale om, at det gjaldt om at støtte baade Teknologisk Institut og de tekniske Skoler, om Meningens var, at Teknologisk Institut — Tid efter anden antagelig, for det kunde vel ikke blive paa een Gang — skulde gaa over til at overtage den Virksomhed, som de specielle Fagskoler for de enkelte Fag, for Urmagere, Skomagere o. s. v. hidtil have haft. Ja, dette var min Mening. Jeg tror, det vilde være heldigt — maaske ikke for alle Fagskolerne, det tør jeg ikke sige, da jeg ikke er saa sagkyndig paa det Omraade, men for det fleste — om man kunde faa dem lagt ind under Teknologisk Instituts Virksomhed. Jeg maa i denne Forbindelse sige til det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen), at naar han ønskede — og det forstaar jeg saa udmærket — at der, hvad Ledelsen angaar, skulde tages et vist Hensyn til de mange Arbejdere, som Tid efter anden benytte Teknologisk Institut, og til Landbrugerne, saa er Forholdet det, at der i sin Tid med Rigsdagens Billigelse blev truffet en Ordning, hvorefter der blev givet et fast Tilskud for 10 Aar, og jeg tror, vi skyldte baade vedkommende Institution og os selv at lade den paagældende Institution virke i 10 Aar efter de Regler og paa den Maade, som den Gang blev fastsat. Lad os indhøste de Erfaringer, vi kunne indhøste i den Tid, og derefter kunne vi se, hvorvidt Virksomheden kan blive udvidet, saaledes at man kan drage saadanne Skoler som f. Eks. Garverskolen ind under den. Det er nu den 6te Bevilling til Instituttet, viere i Færd med at bevilge her. Hen ad den Tid, da den 10aarige Bevilling udløber, mener jeg imidlertid, vi bør tage det hele Spørgsmaal op til samlet Overvejelse. Om jeg vil faa dermed at gøre